

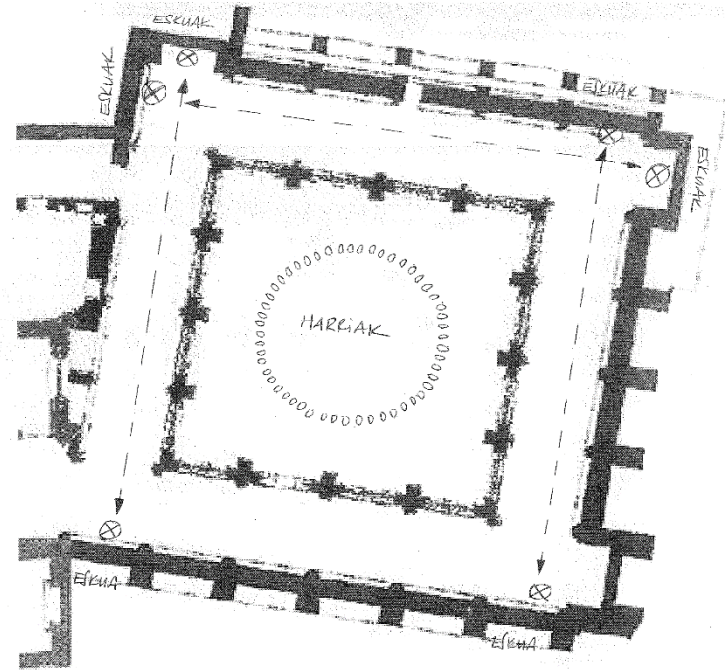
Magalean

Iratxe Hdez. Simal

Debako Santa Maria elizaren kalostran sartzean giro majiko batean barneratzen naizela iruditu zait betidanik. Presaren menpe bizi garen garai zoro hauetan norberaren baitan biltzeko aukera eskaintzen duen leku urri horietako bat dugu.

Bertan denbora moteldu egiten dela esan genezake.

Espazioan eta ekintzan oinarritzen den praktika artistikoa da nirea, performatibitateko joera duena. Horregatik, erakusketa ideatzerakoan, kalostraren antolakuntza espazialek abiatu naiz berezkoa duen giroa goratzeko asmoz. Leku kuttun honek zentzumenak fintzeko beta hartzera gonbidatzen zaitu; horregatik, hain zuzen, nire artelanak zurrumuruaren tankera baino ez izatea eskatzen zidan.

I.G. (Harriak)

Harrizko instalazioa
100 zm x 100 zm

PERFORMERS · Unai Santxo, Ainara Unanue, Maider Salegi, Martxel Etxaniz, Oihana Irusta, Iñigo Formáriz, Ander Elola, Amaia Ballesteros, Jon Eguren, Ibon Aranberri, Igor Formáriz, Iratxe Hdez. Simal.

Erakusketa honek **zentroan** aurkitzen du ardatza, artelan nagusia kokatuta dagoen gunean, non gure kostaldeko **25-30 kg. inguruko berrogeitamarka uhinari** biribilgune bat osatuz ezarri diren. Baratzazar jatorrizko eremutik aldi baterako hartuta, Deba herriak bere magalean zainduko duen instalazio iragankorra hedatu dugu beharrezko txostenak eskuratu ostean, jatorrizko lekura bueltatu aurretik.

Lotura bikoitza agerrarazten duen ekintza artistikoa izan da Debarekin berebiziko harremana duen ekintzaile talde batek burututakoa, **uhinarriak fisikoki garraiatzea**, hain zuzen ere. Batetik, egun **naturarekin** dugun hartu-emanen zentzu funtzionalista eta deserrotua alde batera utzita begirunean eta elkar-kidetzan sustatutako lotura afektiboak ber-definitzeko premia ikusgai bilakatzen du. Bestalde, gure **arbasoekin** konektatzen gaitu, zentzu monumentalez harriz hornitutako hutsuneak utzi zituztela. Hala ere, uhiarrietan iraunkortasunaren zantzua ez da nagusitzen. Bere forma bidaia ekartzen digu gogora, olatuen etengabeko joan-etorria, denbora eskultore nekaezin gisa.

I.G. (Marrazkiak)

Boligrafo beltza paperean
70 zm x 100 zm

Arkupedun galeria batek inguratzen du erdiguneko patioa. Pasabide honen barruko hormetan ikusiko dituzun marrazkiak irudien ikerkuntza prozesu batean oinarritu dira, harriei forma ematen dien itsasoaren mugimendu etengabe eta nahigabekoan grafikoki garatuz. **Keinu minimo** baina etenbakotik eta baliabide xumeenetatik abiatuta **ekintza errepikakor** hura harrapatzen saiatu naiz. Horrela, hilabeteetan aurrera egin nuela, galdera anitzak sortu dira tramari buruz, zirrikituei buruz, mugei, elkarguneei, esentziei, hondakinei buruz, eskala paisajistiko eta objektualaren arteko konparaketari, marruskadura maileri eta haien arteko elkar-ekintzei buruz, zori eta kontrolaren arteko proportzioari buruz, etab. Beste behin ere *prozesuari* eman diot garrantzia *emaitzari* baino gehiago. Marrazki hauek gerturatzea eskatzen dute, hurbiltasunetik soilik erdietsi bait daiteke beharrezkoa den **intimitatea**, marrazkien hauskortasuna eta norberarena ikusteko. Uztazu zure burua haien barrenetan galtzen.

I.G. (Eskuak)

Argazkia olanean
220 zm x 127 zm

Marrazkietatik pasiatze erne horretan kalostraren lau **ertzetako** batera helduko gara. Eraikuntza arkitektonikoak berak agerian uzten du gune zehatz hauen bereizte gogo bat-sakotasun eta altuera handiagoko aldareak sartuz bertan. Hemen bai **luzatu dezakezula zure begirada**, ertz bakoitzeko formatu handiko irudien arteko elkarketa bisualak eginez.

Hutsarte horietan **gizakiaren presentzia** agertzen da. Praileaitzeko Venusean oinarritutako emakumezko eskuen irudiak, zeinetan denboraren joana irakur dezakegun ere. Ez dago esku neutrorik, beti hitz egiten digute. Haien zurrumurrua entzutera gonbidatzen zaitut.